

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

ELADOTT ÉLETEK

A MAGYAR KORMÁNYNAK SEMMI SEM DRÁGA. EMBEREK HALNAK MEG ÉHSÉGTŐL, FAGYTÓL, MÉGIS REKLÁMRA KÖLTIK AZT A PÉNZT, AMIBŐL EMBEREK SZÁZAIT MENTHETNÉK MEG.
DOLGOZNI AKARÓ MUNKANÉLKÜLIEK, GYERMEKEIKET VÉDŐ ANYÁK VÁRJÁK A „SZEGÉNYSÉG ÉVÉT”. MIT KAPNAK?

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

NEM ÉRTEM

Nem értem, de mielőtt nagyon törnék a fejüket, megmondom, miért nem értek valamit. A múlt héten megnézhettem, hogy manapság hogy élnek Hong Kongban, illetve a Kínai Népköztársaság déli részén. Hála mindezért azoknak a kínai társadalmi szervezeteknek és magyar üzletembereknek, akik rajtunk keresztül keresik a kapcsolatot Kínával. Na, de most nem erről van szó!

Szóval, kategorikusan nem értem, hogy miért működhet a tömegközlekedés normálisan Hong Kongban, és miért nem működhet normálisan nálunk? Te, ezeknél nincsenek ellenőrök, minden elektronikus. Csak akkor mehatsz be, ha van jegyed, és csak akkor mehatsz ki, ha van jegyed. Nem mondom, pénzbe kerül megépíteni, na de utána. A metró és a vonat össze van kötve, egyszer kell jegyet vened. Hogy van az, hogy Hong Kongban számtalan alagút vezet át a tenger alatt, nálunk a Duna leküzdése jelent iszonyú gondot? Miért maradhat meg Hong Kongban a százemeletes házak között a botanikai kert és sok minden más, és mi-

ért nem maradhat meg nálunk, mondjuk a Fűvészkert. Miért lehet a város tiszta, és miért kell a mi városunknak piszkosnak lennie.

Na, ja, értem én. Itt van a kínai nép szorgalma, meg a 99 éves kínai gyarmati sors. És még valami. A rohadt kapitalisták maguknak csinálták Hong Kongot, a mi kis országunkat meg nekünk. Hát igen!

A MACSKA

A kínai reform atyja, Teng Hsziao-ping mondott valamit, ami bejárta az egész világot. Mindegy, hogy a macska milyen színű, ha megeszi az egeret, jó macska. Rendben, nincs ezzel különösebb gond, bár a marxizmushoz való viszonyán lehetne elmélkedni. Ez a mondat ott látható a Kínai Népköztársaság 60. évét bemutató kiállításon is.

Ebből a macska-elméletből következett még valami, ami a mai Hong Kong alkotmányos rendjének az alapja. Nevezetesen az, hogy egy országban lehet két rendszer. Mondjuk, hogy Budapesten szocializmus van, Miskolcon pedig kapi-

talizmus. Pekingben szocializmus, Hong Kongban pedig kapitalizmus. Hogy Hong Kongban kapitalizmus van, azt saját szememmel láttam. Nem rossz itt élni, feltéve, hogy van pénzed, de legalább munkád. Nem mondom, a határ másik oldalán sem rossz élni, talán még jobb is. Most Kínában szocializmus van, Hong Kongban pedig kapitalizmus. Ez nem így lesz az idők végezetéig. Az egyezség szerint ötven év múlva ez a kérdés eldől. Hát igen, vagy az egyik, vagy a másik. Vagy Hong Kongban lesz szocializmus, vagy Kínában kapitalizmus.

Nos, ami Hong Kongot illeti, a vörösből egyelőre kevés van. Legfeljebb a híres taxik, amelyek errefelé pirosak, ha tetszik, vörösek. Kínában, mármint a népi Kínában pedig mintha több lenne a fehérből, a nemzeti fehér virág színéből.

OBAMA ÉS A BÉKE

Vannak pillanatok, amikor az emberiség nyugodtan szembe köphetné magát. A mostani is ilyen. Hogy a fenébe lehet az amerikai elnököt békedíjjal kitüntetni? Szándékosan mondom a funkcióját és nem a nevét, mert végtére is mindegy, hogy miként hívják az USA elnökét, ha az USA elnökéről van szó. Hogy jön ide a béke? Tudtommal az USA és a NATO ugyanúgy folytatja katonai tevékenységét Afganisztánban, mint korábban. Irakból sem vonultak ki, csak mondják, hogy kivonulnak. Aztán itt van Irán. Az amerikaiak elég világosan a világ tudtára adták, hogy előbb vagy utóbb leszámolnak Iránnal. Ha másért nem, hát a nagy barát, Izrael kedvéért. Dél-Amerika sem egy nyugodt hely. A Chávez-féle helyi szocializmusok sem töltik el nyugodalommal az amerikai vezetés szívét. Úgyhogy van miért aggódni. Lehet ajnázni az USA új emberét, de Nobel-békedíjat adni a vezető imperialista állam első számú emberének, ez nagyjából olyan, mintha Európa újraegyesítéséért Adolf Hitlert tüntették volna ki.

A SZERVEZETTSÉG A SIKER KULCSA

BESZÉLGETÉS MENDEL LAJOSSAL, PEST MEGYE 4. RÉGIÓJÁNAK ELNÖKÉVEL

Mendel Lajos évtizedek óta felelős munkát végez a kommunista mozgalomban. Az egyik legszorgalmasabb aktivista, nincs olyan rendezvény, amiről hiányozna. Emellett folyamatosan dolgozik a Nagy-Budapesti Regionális Elnökségben és régióelnökként is. Tudja, hogy a választásokra már most tudatosan kell készülni: „A régió hatalmas területen fekszik, sok időt töltök utazással, megkeresem az elvtársaim, szervezem a régió életét. Közelednek a választások, sok időt fel fognak emészteni az utcai kitelepülések. Dolgoznunk kell, ha eredményt akarunk elérni. Ha szerveztetek vagyunk, bővülnek tömegkapcsolataink, sokkal nagyobb sikerrel vehetjük az akadályokat!”

– *Mióta felelősként, baloldali vagy?*

– Mindig kommunista voltam, soha nem változtattam a nézetem. A rendszerváltás előtt az MSZMP-ben dolgoztam, és ifjabb koromban természetesen a KISZ-ben. Az 1989-es esztendőben munkahelyemen az MSZMP egyik alapszervezetének a titkári teendőit láttam el. Tavasszal már érződött, hogy lesznek változások, de nem volt világos, hogy pontosan milyenek. Előtte is lehetett látni, hogy a dolgok nem úgy mennek, ahogy kívánatos lenne. Az agitációs-propaganda munka még folyt, de csak látszólag, tele volt bizonytalansággal.

1989 őszére már kirajzolódtek a körvonalak a piacgazdaságra való áttérés formájában.

– *Árulás volt?*

– A mondat végére az MSZMP vezető rétege tette a pontot, nevezetesen a XIV. Kongresszuson. Árulás volt, persze. Ezek után alakult meg az MSZP, és elindult az MSZMP újjászervezése. Előzményként az újságok hasábjain az MSZMP platformosodásának lehettünk tanúi. Programokat olvasva találtam meg a nekem való formációt, a Marxista Egységplatformot. Még a puccskongresszus előtt tartott a Platform a Vasas Sportcsarnokban egy kommunista nagygyűlést. Én is részt vettem rajta. Felemelő volt a hangulata, érzelmileg is hatással volt rám.

1989 novemberének első felében alakult meg a XVIII. kerületben az MSZMP Ideiglenes Szervező Bizottsága, amelynek én is tagja voltam. Elnöke Csopor József volt. Társadalmi munkában folyton szerveztünk és agitáltunk. Lázban égtünk. A régi csapatból hárman maradtunk: Gara Miklós, Bank József és jómagam. Azóta persze jöttek fiatalok, és várunk is sok fiatal tagot és szimpatiz-

zánst. Részt vettem 1990-ben az ajánlószelvények összegyűjtésében, amit azóta is mindig végzek. Volt pár év kihagyásom, hiszen rendőrként nem politizálhattam. 1997. szeptember 30-án mentem nyugdíjba, mint a BM dolgozója.

1998-tól újra bekapcsolódtam a munkába, a Munkáspárt gyáli szervezetének keretei között. Szeptemberben a gyáli szervezet titkárává választottak, ezt a feladatot jelenleg is ellátom. A Szabadságot indulásától fogva olvasom, ma is rendszeres támogatója vagyok. Két alkalommal voltam megállított jelölt, 2002-ben és 2006-ban. Megválasztott megyei elnök és KB-tag voltam.

– *Sok a tennivalód?*

– Bőven van, a Nagy-Budapesti Regionális Elnökségben és régióelnökként is. Most a 2010-es választásokra készülünk. Rendkívül fontosnak tartom a tömegkapcsolatokat, a szimpatizánsok gyűjtését, A Szabadság terjesztését. Öt pártönkívüli újság-előfizetőnk van. Enélkül nincs pártmunka! A József Attila Irodalmi Kör szervezésében is részt vettem.

– *Szereted a verseket? Miket szoktál olvasni?*

– Szeretek olvasni. Baranyi Ferenc, Váci Mihály verseit és Marosán György könyveit. Különösen nagy jelentőséget tulajdonítok a Tüzes kemence és az Ember és kenyér című műveknek. Ajándékozni is ezekből szoktam. Egy munkásból lett vezető hatalmas mennyiségű tapasztalat-anyagát dolgozza fel. Minden pártmunkásnak olvasni kellene ezeket a könyveket.

Az ideológiai képzésen és mindennapi munkán kívül szükséges a széppel való érzelmi feltöltődés. Ellazít és új erőt ad a küzdelmekhez. Sok emberhez a költészetten, művészeteken keresztül lehet köze-

Mendel Lajos

1943. november 24-én született a Vas megyei Rábásömjénben. Általános iskoláit szülőhelyén végezte, majd a XVI-II. kerületi Steinmetz Gimnáziumban érettségizett. Elvégezte az egy éves rendőrtisztjeltyettesi iskolát, és amire különösen büszke, egy éves marxista iskolát és két éves propagandista iskolát is végzett. Családjával Gyálon él évtizedek óta. Dolgozott a BKV-nál és a Belügyminisztériumnál. A rendőrségtől ment nyugdíjba. Tagja a Nagy-Budapesti Regionális Elnökségnek.

lebb kerülni, s rájövünk, hogy közösek a céljaink, és érdemes egymást segíteni.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Kertészkedek, borászokodom, olvasgatok. A régió hatalmas területen fekszik, sok időt töltök utazással, megkeresem az elvtársaim, szervezem a régió életét. Közelednek a választások, sok időt fel fognak emészteni az utcai kitelepülések. Dolgoznunk kell, ha eredményt akarunk elérni.

Marosán György írja: „Az ellenforradalmi terror, a szocializmusra szórt szitokátok, a mézárlassorozat, a börtön és bitó sem volt képes megtörni a szervezett munkásságot, s az európai szervezett munkások szolidaritása is erőt adott az új küzdelemhez.” Ha szerveztetek vagyunk, bővülnek tömegkapcsolataink, sokkal nagyobb sikerrel vehetjük az akadályokat!

A HAZUG INTÉZKEDÉSEK

Ötvenmillió forintot nyert a Somogy megyei Zákány a szociális tárca pályázatán arra, hogy felszámolja a község romatelepét. A tervek szerint öt házat vennének a faluban, ide költöztetnék a zákányi telepen élő négy roma családot.

A Gyurcsány- és a Bajnai-kormány ígéreteiben is benne szerepelt a roma integrációnak az a formája, amely során a cigánytelepeket felszámolják. A diszkrimináció megszüntetését sürgeti az EU is, erre források is igényelhetők.

Magyarországon borzasztó nagyok a társadalmi különbségek és feszültségek, aminek nem igazán etnikai okai vannak, hanem az, hogy a szociális szerkezet mára teljesen felborult, és emiatt családok kerültek a kirekesztés börtönébe. A cigánytelepek helyét egyre inkább átveszik a nyomornegyedek, amelyek a nyugatiaktól abban különböznek, hogy ezek leginkább nem a nagyvárosok szélén alakulnak ki, hanem az elhagyatott falvakban, de gyakran egy nagyobb település válik szeméttelpeppé. Egyszerű példa erre, hogy egy kevésbé gazdag nagyváros szélén a telekárak is óriásiak, és egymást érik a fényűző épületek. Észak-kelet Magyarországon ezzel szemben városok válnak lakhatatlanná, semmi munkalehetőség, borzasztó nagy szegénység és bűnözés jellemző.

A romatelepek felszámolása nem megoldás. Ez csak látványintézkedés, amely csak újabb feszültségeket gerjeszt. Ha ezeket a nyomorban élő családokat, akiknek se munkájuk, se vég-

zettségük, és a gyerekeik sem járnak iskolába, beköltöztetik a belterületekre, oda, ahol a többség rendszeresen dolgozik, tanul és nem mer gyermeket vállalni, félve attól, hogy nem tudná őket biztonsággal felnevelni, azzal csak az elmentétek mélyülnek. Ahogyan már az előbb is szó volt erről, a szegény sorsú emberek ki vannak rekesztve, és nem feltétlen tudnak ezen változtatni. Az nagyon rossz módszer, hogy házat vesznek azoknak, akik még talán sohasem dolgoztak, felelőtlenül sok gyermeket vállaltak, akik pedig naponta munkába járnak, hatalmas adókkal vannak terhelve. Egyértelmű, hogy aki így nő fel, ebből a társadalomból ki lesz rekesztve Magyarországon. Nem fog tudni egyetemre járni, nem lesz pénze jogosítványra, nem fog semmilyen munkához jutni, vagy ha mégis, akkor csak alkalmoszerűen, minimálbérért. Ezeknek az embereknek – legyen az roma vagy nem – munkát, megélhetést kell adni. Jelenleg semmi jel nem mutat erre, mert fizetőség akarják tenni az egészségügyet, az oktatást, és tovább nő a szociális kirekesztés.

Nemcsak cigányokat rekesztenek ki, hanem minden rászoruló, akit elnyomnak, eltaposnak! Hazug kormány hazug intézkedései ezek.

Joggal kérdezheti egy melós fiatal, aki már évek óta fizet havi több tízezer forint adót, hogy ő miért nem kap házat, neki miért nem jár? A válasz abban rejlik, hogy mivel a fiatal dolgozó nem vállalt sok gyermeket felelőtlenül, mert tanult sokáig, ezért nem él nyomorban. Ez azt jelenti: Bajnaiéknak jobban megéri megnyomorítani az embereket, utána valamit lökni nekik, esetleg még házat is venni számukra, ahelyett, hogy ingyenes egészségügyet, oktatást és munkát, megbecsülést teremtsenek. Szerencsére egyre többen teszik fel magukban a kérdést, a válasz pedig szem előtt van, csak fel kell ismerni!

KATÓ TAMÁS

A SZEGÉNYSÉG

Bár sose lenne ilyen. Szegényen az emberiségre nézve. Könnyes szemmel nézi az ember a híradásokat éhező gyermekekről, akik még soha az életükben nem laktak jól. Nem tudják mi az: csoki, kenyér, tej! Mi az? – kérdezik. Húsról nem is álmodoznak, nem tudják mi az. A segélyek eltűnnek a süllyesztőben, nagy részük nem éri el a kiválasztott térséget sosem. A világ termeli a szegénységet az egyik oldalon, a másik oldalon meg küzd a kövérség ellen, az elhízás ellen. Amerika, Európa – kövér. Harmadik világ, - csont és bőr. Hol van az emberi aljasság határa, a túrröképesség határa, az együttérzés? Mire képes ez a fejlett világ? Sokan vagyunk a Földön - gondolják a hatalmasságok. Hát akkor

A VÁLSÁGÉRT ANNAK OKOZÓI FIZESSENEK!

– A MUNKÁSPÁRT PROGRAMJÁBÓL –

1. Luxusadót vetünk ki a százmilliomosokra és a milliárdosokra! Luxusadót az uszodás villákra, magánkastélyokra, luxusautókra.
2. A személyi jövedelemadót progresszívvá tesszük. A kis jövedelműek adóterheit csökkentjük, a nagy jövedelműeket jobban megadóztatjuk.
3. Elbocsájtási moratóriumot vezetünk be a válság idejére.
4. Lakbérkedvezményt vezetünk be a munkanélküliek és a fiatalok számára. Visszaállítjuk a szociálpolitikai kedvezményeket.
5. Megtiltjuk, hogy a kölcsönök önhibán kívüli nem fizetése miatt bárkit is az utcára tegyenek.

MUNKÁSPÁRT A SZEGÉNYSÉG ELLEN

A Munkáspárt Debrecenben demonstrált a Szegénység Elleni Küzdelem Világnapján. A látványos akcióról beszámolt az RTL Klub híradója is. A gyűlésen a munkáspárti Gacsó Mihályné és a frontos Kató Tamás (képünkön balra) mondott beszédet.

„Még kér a nép!” – ez volt olvasható október 17-én a Munkáspárt transzparensházán. A Debrecen belvárosában vörös és nemzeti zászlókkal demonstráló munkáspárti és frontos aktivisták szerint a szegénység családokat, közösségeket pusztít el. Bizonytalanságot, politikai békétlenséget és konfliktusokat szít. Hangsúlyozták, hogy világszerte 800 millió ember éhez és krónikusan alultáplált. Naponta 30 ezer gyermek hal meg közvetlenül a szegénységhez köthető okokból, és csaknem 1 milliárd ember nem jut tiszta ivóvízhez. Magyarországon tízmillió lakosból 200 ezer ember éhez, s 750 ezer gyermeket érint a szegénység közvetlenül.

A népesség 12 százaléka, a gyermekek 19 százaléka él a szegénységi küszöb alatt.

Mi erre a válasza az Európai Uniónak? 2010-et a „Szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évének” kiáltották ki.

Az Európai Év hivatalos célja, hogy „felhívja a nyilvánosság figyelmét a szegénység és a társadalmi kirekesztés súlyos hatásaira az EU tagállamaiban, s hogy minden állampolgárt megnyerjen

a társadalmi összetartozás ügyének, hiszen a szegénység és kirekesztés nemcsak a kormányok és a szegények problémája, hanem mindannyiunk ügye”.

A megoldást azonban nem munkahelyteremtésben vagy szociális és oktatási programok indításában látják a brüsszeli urak. Nem, ők a magyar kormány egyetértésével „kommunikációs programokat” indítanak.

Az Európai Év kampányának teljes hazai pénzügyi kerete 618 ezer euró, körülbelül 160 millió forint, mely 50 százalékban uniós támogatásból, 50 százalékban hazai társfinanszírozásból áll. Az év során a központi kommunikációs rendezvények mellett számos helyi, regionális, az Európai Év céljaihoz illeszkedő tevékenység, civil program megszervezésére nyílik mód, amelyekre pályázati úton lehet majd támogatást nyerni. Az első pályázatok megjelenése és a program önálló honlapjának elindulása 2009 végén várható.

Mit jelent ez a valóságban? Na nem iskolatejet, kiflit, ebédet. Szimplán az uniós és magyar adópénzek kiszervezését baráti pr-cégeknek, reklámszervező vállalkozásoknak. A ma-

gyar pályázati tapasztalatok alapján ez nem jelent mást, mint egyszerű lopást. S végezetül: az MSZP még 2007-ben elfogadta a „Legyen jobb a gyermekeknek!” nemzeti stratégiát, amely kimondja, hogy kormányzati intézkedések nem érinthetik kedvezőtlenül a gyerekeket, a gyerekes családokat. Szép gondolat. S mi a valóság? Két évre csökkentették a GYES időtartamát, de bölcsődéket, részmunkaidős foglalkoztatást nem biztosítanak.

2010. január 1-től a kormány jelenlegi tervei szerint egy családban legfeljebb egy családtag kaphat munkanélküli segítyt.

Vegyünk egy példát! Egy olyan háromgyerekes családban, ahol mindkét szülő munkanélküli, és közmunka híján rendelkezésre állási támogatást kapnak, a család jelenlegi havi jövedelme a családi pótlékkal együtt 105 ezer forint, az egy főre jutó jövedelem így is – jóval a nyugdíjminimum alatti összeg – 21 ezer forint. A tervezett intézkedés után a családi kassza igen jelentősen megcsappan majd: két munkanélküli szülő esetén a három gyerek után járó családi pótlékkal együtt 76 ezer forintból kell megélnie az öttagú családnak. Ennek a családnak a KSH által számított létminimum alapján havi 237 ezer forintra lenne szüksége. A tervezett megvonás a Szociális és Munkaügyi Minisztérium adatai szerint is legalább 35 ezer munkanélkülit, illetve családot érint. ■

G VILÁGNAPJA

tegyünk is ellene. Szegénység, népirtás, éhezés, járvány. Exportáljuk nekik, támogatjuk. Erre képes a világ.

Harmadik világ, napjaid meg vannak számlolva, de a mienk is, Magyarország.

Tisztelt és szeretett hazánk, politikusaink, a kormány is küzd idehaza a szegénység ellen. Mindent meg is tesznek a súlyos gondok enyhítésére. Eredmények is születnek, minden évben, melyet a napi hírekben is mindenki a magáévá tehet. Hajléktalanok sokaságán, kilakoltatott honfitársainkon, kilátástalan helyzetben lévőkön segítenek önzetlenül. Nevezetesen: nem kell adót fizetniük, nem kell rezsire költeniük, nem kell az egészségükre költeni, nem verik meg a BKV dolgozóit, nem rongálják

graffitival a szép Budapestünket, nem koszolják össze majd az új metrókat és még sorolhatnám, de minek. Neki már nem jut semmi ebből e szép, emberi életből. Ők inkább megfagynak szép Budapestünkön, tisztelt kormányunk áldásos megértése révén, s segíteni akarásuk eredményeként. Hiszen így küzd egy igazi demokratikus ország szeretett polgáraiért, jobb életet kínálva nekik. Fagyhalál. Emberi elmúlás, ellenőrzött körülmények közt. Ők már nem kapnak végkielégítést a sorstól, nincs és nem is volt rá szükségük, amíg éltek, azt hitték, emberek, emberszámba veszik őket. Hosszú éveket dolgoztak, letették az asztalra, ami erejükből telt, hittek egy szebb és emberségesebb jövőben, ott voltak Magyarország Európához csatlakozói közt, ott voltak a rendszerváltáskor is.

Őket már nem kell beoltani sem, az élet, a sors és a kormány részükre mást rendelt. Fagyhalált. Könyörületes a kormányunk: osztogat, fagyhalált. Szerencsétleneknek még azt a jogot is meghagyták, hogy megválasszák, hol lesznek olyan kedvesek megfagyni. Sajnos lesznek követők, megfagyók, hátrahagyva mindent – egy szebb világba repülnek álmukban. Nem csodálkoznék, ha Magyarországon a kormány bevezetné a fagyhalál napját, nemzeti ünnepé nyilvánítva, pirosbetűs nappá avanzsálva egy naptáron a celebekkel a háttérben.

„Egyes emberek a hatalmat tekintik Igazságnak ahelyett, hogy az Igazságot tekintenék Hatalomnak”

Hubay János

SZÓRÓLAPPOZZUNK OK

Gyakran felmerül a kérdés: hogyan használjuk okosan azt a kevés propaganda-eszközt, amivel rendelkezünk? Az EP-kampány során sok tapasztalattal lettünk gazdagabbak. Több aktivistánk elmondta, hogyan dolgozott a szórólappal a választások előtt.

Delikát Dóra és Erdős István azok közé tartoznak, akik a legtöbb ajánlószelvényt gyűjtötték. Sokat meséltek tapasztalataikról, összegyűjtöttük mindazt a sok tanulságot, amit hasznosíthatunk az elkövetkezendő hetekben, hónapokban.

Minden régió átvehette a Vádiratot és a „Fogjunk össze!” című, szimpatizánsoknak szóló, kapcsolatteremtést segítő anyagot, valamint A Szabadság propaganda-példányait.

A Vádiratot három részre osztjuk. Úgy tíz százalékat elteesszük a kopogtatócédula gyűjtésének idejére, harminc százalékat kivisszük a szimpatizánsainknak, és eljuttatjuk azokra a helyekre, ahol a

szavazóbázisunk lakik (panellakásokba, a választókerület szegényebb részeibe).

1. Ilyen körzetekben menjünk fel az emeletekre, adjuk oda személyesen, ha tudjuk, de betehetjük az ajtó rácsai mögé vagy a kémlelőnyílásokba a szóróanyagokat.

2. A postaládába helyezett szórólapok a legtöbbször hatástalanok, kerüljük! A reklámdömping miatt túlnyomó többségük a szemetesbe kerül.

Hatvan százalékat, a legtöbbet használjuk az utcai akciók során. Tegyük ki az asztalkáinkra A Szabadságokkal és a „Fogjunk össze!” anyagunkkal együtt!

Ezt a két anyagot használjuk körülte-

kintően, hiszen nincs belőle sok. Ezek nem szóróanyagok!

3. A „Fogjunk össze!” anyaggal pontosan kell céloznunk, hiszen többségben olyanoknak kell adnunk belőle, akik hajlandónak tűnnek a párt támogatására, arra, hogy megadják elérhetőségeiket. Ne ijedjünk meg, hogy ehhez kell néhány szót váltani az érdeklődővel! S ha ő nem akar beszélgetni, csak elvinné a szórólapot, szóljunk: várjuk a visszajelzését! Ezek a szórólapok személyesen vagy postán visszajuttathatók a helyi és a központi pártszervezetekhez.

Ezt a munkát a jövő év elejéig módszeresen végezzük. Az utcai akciók most nem az anyag szórását jelentik. Elsősorban azoknak az állampolgároknak adjunk belőle, akik megtisztelnak a figyelmükkel, beszélgetnek, érdeklődnek. Ezzel az anyaggal nem kell noteszekbe írogatnunk, ha va-

MEGSZŪNHET A VAKOK SZÖVETE

IRTOZATOS ELVONÁS INDIK NÉLKŰL!

2002 óta változatlan a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének nyújtott állami költségvetési támogatás: évi 207 millió forint. A reálértékben évről évre csökkenő állami támogatás egyre kevésbé teszi lehetővé a szervezet és tagegyesületeinek működését, szolgáltatásainak biztosítását. Tevékenységének teljes ellehetetlenülése várható 2010-ben, mivel a kormány csupán 70 millió forinttal kívánja támogatni e nagy múltú szervezetet. A megszorítás okaira nem adtak magyarázatot. Vajon az elvonást indokolja-e a gazdasági világválság?

MIRE JUT PÉNZ?

Nap, mint nap tapasztaljuk a közpénzek mérhetetlen elherdálását. Több 10 milliós végkielégítések, juttatások kerülnek kifizetésre állami cégek vezetői és alkalmazottai részére. A BKV-nál elhíresült 100 milliós végkielégítés például a Vakok Szövetsége éves költségvetési támogatásának felét teszi ki, amely összegből 45 ezer látássérült részére tudna fél évig szolgáltatásokat nyújtani.

KÖLTSÉGVETÉS ELŐTERJESZTÉSE A KÖTELEZŐ EGYEZTETÉS NÉLKŰL

A Szociális és Munkaügyi Minisztérium a jelentős elvonást tartalmazó költségvetés előterjesztését megelőzően az érintett szervezetekkel nem egyeztetett. Az Országos Fogyatékosügyi Tanács (OFT) lett volna hivatott a tervezet véleményezésére. A minisztérium azonban az OFT-t is csupán tájékoztatta

a koncepcióról, így a tanács határozat helyett csak ajánlást fogadhatott el, amelynek figyelembe vétele a kormány számára nem kötelező.

90 ÉV ALATT FELÉPÍTETT TEVÉKENYSÉGEK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK SZŪNNEK MEG:

Ha az előterjesztés szerinti költségvetés kerül elfogadásra, a Szövetség nem lesz képes eleget tenni feladatainak:

- nem lesz lehetősége véleményezni a látássérülteket érintő jogszabályokat,
- megszűnik a jogsegélyszolgálat,
- működésképtelenné válnak tagegyesületei,
- koordinálás nélkül marad az akadálymentesítési tanácsadás és munkacsoport,
- nem áll módjában kulturális és tájékoztató rendezvények szervezése, lebonyolítása a látássérülteknek,
- elmaradnak a prevenciót szolgáló rendszeres szűrővizsgálatok,
- fokozódik a látássérültek kiszolgáltatottsága és társadalmi kirekesztődése.

AZ ALÁBBI SZOLGÁLTATÁSOK SZŪNNEK MEG:

- megszűnik a vakvezető kutyakiképzés,
- nem nyit ki a hangos- és Braille-könyvtár,
- nem lesz Braille-nyomtatás, nem készülnek pontírási folyóiratok, könyvek,
- nem tudja biztosítani a látássérültek segédeszköz-ellátását,

OSAN!

laki meg kívánja adni a telefonszámát vagy címét. Bármilyen megadható, a szimpatizáns azt a részt tölti ki, amit jónak lát. Egy elérhetőség mindenképp legyen rajta. De ne legyünk elutasítók, ha valaki „csak úgy” kér a szórólappól, ne sajnáljuk tőle!

A gyűjtéskor majd vegyük figyelembe, hogy hol dolgoztunk legtöbbet, és oda feltétlenül menjünk el minél hamarabb, mert várni fognak bennünket.

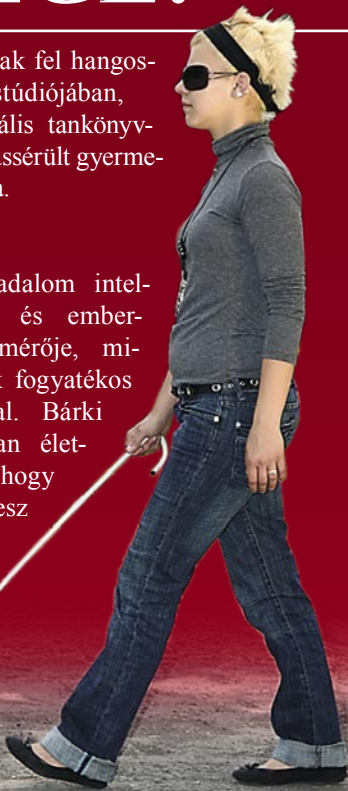
Delikát Dóra, Dömel Vilmos és elvtársai folyamatosan dolgoznak a munkanélküli hivatalok előtt. 30-40 szórólapot visznek magukkal egy-egy délelőttre. A Ván-csa család saját szórólapot is készített, amelyekkel szinte kizárólag a munkanélküliek körében dolgoznak. Kövessük példájukat!

Ha meggondoltan használjuk az anyagainkat, megkönnyítjük a gyűjtési munkát, és komoly eredményeket érünk el a párt ismeret-tételében, népszerűsítésében. ■

ETSÉGE!

- nem olvasnak fel hangoskönyveket stúdiójában,
- nincs speciális tankönyvellátás a látássérült gyermekek számára.

Minden társadalom intelligenciájának és emberiségének fokmérője, miképpen bánik fogyatékos embertársaival. Bárki kerülhet olyan élet-helyzetbe, hogy szüksége lesz segítségére.

A RENDSZERVÁLTÁS MÍTOSZÁRÓL

A Nyugat általában „pozitív fordulatként” vélekedik 1989 októberének és novemberének történelmi eseményeiről, melyekről a CNN és a Fox News adásai tudósították a világot.

Csupán egyetlen probléma van mindezzel, hogy csak mítosz – írja elemzésében a The First Post című brit lap, mely a magyar rendszerváltókról közölt írást. A társadalomban nem volt teljesen egységes az a szembenállás, mely Kelet-Európa-szerte véget vetett a kommunista rendszernek, de a legfontosabb eseményeket maguk a kommunisták vitték véghez. Magyarország volt az az állam, amelyik kulcsfontosságú szerepet töltött be a történések alakításában – szögezi le az írás.

KÁDÁR ÉS A REFORMEREK

A magyar kormány 1989 januárjában engedélyezte a pártalapítást, és nyilvánította a gyülekezési szabadságot. Később itt engedték át az osztrák határon a kelet-németeket, majd az ország vezetése még az őszi demonstrációk előtt tárgyalásokat kezdett a pártokkal a békés rendszerváltásról. 1956-tól 1988-ig egy elkötelezett kommunista, Kádár János vezette az országot. Kádár egyszer arra figyelmeztetett: „Elhagynak majd bennünket azok, akik önző egyéni érdekből, karrierből vagy más szándékkal csatlakoztak hozzánk”. A 80-as években a Magyarországot irányító MSZMP felső vezetése olyan emberekből állt, akiknek kevés ideológiai elkötelezettségük volt Marx és Lenin eszméivel kapcsolatban, ha volt egyáltalán – vélekedik a cikkíró.

A helyzet ironiája, hogy a 80-as években az átlagemberek között többen voltak a régi rendszer hívei, mint a politikai elitben. A kommunizmus – a rendszer minden hibája ellenére – mindenki számára biztosított munkát és nagylelkű jóléti szol-

gáltásokat. Bevezették például, hogy az állam három évig anyagilag támogatja a gyermeket vállaló anyákat, mely egyedülálló vívmánynak számított nemzetközi téren is. Biztosították az oktatás és az egészségügyi ellátás jó színvonalát. Mindezek tovább emelték a társadalom rendszerrel szembeni lojalitását. Akik ebben az időben az utcára vonultak, még nem kívánták a kapitalizmus bevezetését, csak egy kevésbé tekintélyelvű szocializmust – alapítja meg a The First Post.

A kelet-európai emberek azonban nem azt kapták, amit akartak, hiszen a rendszerváltás során semmivé váltak a szocializmus vívmányai. Csökkent az életszínvonal, és a gazdaság megreformálásával milliók veszítették el állásukat – jegyzi meg az írás, mely ezután sorra veszi azon politikusokat, akik kulcsszerepet játszottak a kommunista korszak megdöntésében.

- Németh Miklós, a Magyar Népköztársaság utolsó miniszterelnöke, akit később a londoni központú Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank al-elnökévé választottak.
- Horn Gyula külügyminiszter, aki kivívta a Nyugat dicséretét azzal, hogy miniszterelnöksége idején sokat tett az ország NATO- és EU-tagságáért.
- Medgyessy Péter gazdasági ügyekért felelős egykori miniszterelnök-helyettes, bankár, aki miniszterelnökként tért vissza a politikába.
- Kovács László 1986-ban fontos szerepet töltött be a külügyek irányításában. A politikus később külügyminiszter, majd EU-biztos lett.

A reformerek szerint mindent Magyarország érdekei szerint kellett csinálniuk, és a rendszernek meg kellett változnia. Az egész nagyon ésszerűnek hangzik, ám ha valaki végignézi a későbbi karriereket, nehéz nem cinikusnak lenni az indítékaikkal kapcsolatban – zárja elemzését a brit lap.

A többség csalódott

Az 1989-ben már a nagykorú lakosság háromnegyede elégedetlen a rendszerváltás eredményével; 26 százalék kifejezetten csalódott. Ezzel szemben csupán hat százalék állította, hogy elvárásai nagyjából teljesültek, és kevesebb, mint egy-százaléknyi (a mintába került lakosok közül mindössze egyetlen egy) válaszadó állította, hogy az elvárásait felülmúlta a valóság.

GONDOLATOK A BALOLDALISÁGRÓL

A politikai irodalomban és gyakorlatban fontos helyet foglal el a baloldaliság kérdése.

Jelzi a közélet megosztottságát, érzelmetti, hogy az osztályok érdekeik szerint csoportosulnak, s ez politikai-ideológiai irányultságukban is kifejezést nyer. A baloldaliság önmagában nem érvényesül, csak akkor lehet értelmezni, ha ellenpárjához, a jobboldaliságoz mérjük.

Mi tehát a baloldaliság? Megítélésem szerint progresszív viszonyulás a társadalmi valóságához. Szembenállás az idejétmúlt, elavult, megváltoztatásra érett jelenségekkel. Ez utóbbi feltételezi, hogy a baloldaliság aktív, offenzív magatartás, ellentétben a régihez, az anakronizmusokhoz ragaszkodó maradi, tehát jobboldali irányzatokkal. A baloldaliság nem állhat meg a rendszerkritikánál. A populizmus nem baloldaliság, hanem propaganda-fogás, melyet nem frazeológiája szerint kell minősítenünk.

Am, ahogyan a jobboldaliság nem árnyaltság nélküli (jobb-közép, jobboldal, széljobb), úgy a baloldaliság is színekre bontható (balközép, baloldali, forradalmi baloldal, szélbal). Ez esetben jellege – az érdekek talapzatán – a vállalt kritika és harc intenzitására, mélységére, radikalizmusára utal.

A bal- és jobboldaliságot történetiségében kell vizsgálni, mert szervesen kötődik a konkrét körülményekhez. Más volt a baloldaliság tartalma I. István korában, mint 1848-ban, más a két világháború között, majd a felszabadulás, után és megint más a rendszerváltást követően. A baloldaliság jobboldalisággá változhat, ha dogmatizmusá merevedik.

A különböző árnyalatok tanulmányozása, mozgásának figyelemmel kísérése fontos taktikai, stratégiai feladatunk, mert lépéseinknek, szövetségi politikánknak ez ad támpontot.

Gondoljuk meg: a fasiszmus elleni harc során hogyan módosult a kommunista mozgalom osztálypolitikája,

szövetségi köreinek megítélése (népfrontpolitika). A munkásosztály fő ellensége a burzsoázia, de a fasiszmus elleni harc lehetővé, sőt szükségessé tette a kis- és középburzsoáziával kötenődő átmeneti szövetséget a fasiszmus bázisa, a finánc-tőke ellen. Ma, illetve távlatokban, a dolgozók demokráciájáért folyó harc szakaszában a polgári osztállyal történő időleges együttműködéskor figyelembe kell venni a tőkés osztály rétegződését, illetve a réteg-érdekeket. Ez, adott esetekben természetesen megköveteli a jobboldali irányzatok differenciáltabb kezelését. Ilyen helyzetben a jobboldaliság részlegesen átértékelődik. Minden szektásság árt a kommunista mozgalomnak és a harc átütő erejének. A mai baloldaliságunk (nem a retorika szintjén, hanem a gyakorlatban) küzdelmet jelent a szegénység, a munkanélküliség ellen, a progresszív adózásért, a jövedelmek igazságos elosztásáért, küzdelmet jelent a nacionalizmus, az irredentizmus, a rasszizmus ellen, a tényleges demokratikus szabadságjogokért, a kommunista és magyar identitás erősítéséért, a jövő szocializmusáért.

Kétségtelen, hogy a Magyar Kommunista Munkáspárt az egyetlen következetes forradalmi baloldali erő a politikai palettán.

HEGEDŰS SÁNDOR

„BALOLDALI”

Már Orbán Viktor is belebukott az „Egy a tábor – egy a zászló” elv alapján nyugvó jobboldali politikai család egyesítésébe. Fő törekvése egy olyan jobboldali néppárt létrehozása volt, amely magában foglalja és lefedi a teljes magyar jobboldalt, a radikális, fasiszta irányzattól kezdve a nemzeti-konzervatív felfogáson át egészen a liberális jobboldali vonulatig. A kísérlet kudarcba fulladt. Ugyan sikerült a Fidesznek néppárttá fejlődnie, de nem tudta teljesen maga alá gyűrni a jobboldalt – az MDF, majd a MIÉP, később pedig a Jobbik a jobboldal egy-egy önálló formációja, saját arculattal, saját politikai kultúrával.

Sajnos az MSZP ilyen irányú törekvése sikeres volt. Igaz, hogy 1989-ben a baloldal súlyos válságba került, és akkoriban sok millió baloldali ember elhitte a szocialisták ígéreteit, mégsem volt szükség szerű, hogy a baloldal egyetlen igazán befolyásos pártja az MSZP legyen. Teret lehetett volna engedni más irányzatoknak is, köztük a Munkáspártnak, hogy érvényesüljön a baloldali pluralizmus elve. Azonban az MSZP vezetésében a hatalomvágy már akkor is fontosabb volt, mint a baloldal családját képező emberek, a dolgozók, szegények érdekeinek harcos képviselője. A híres milliárdos, Kapolyi László MSZP-MSZDP megegyezés alapján szolgálja a szavazóbázisát elhagyó, megszegyenítő, majd megnyomorító pártot, a Magyar Szocialista Pártot. A rendszerváltás után létező, egykor TSZ-értelmiségieket tömörítő Agrárszövetség az idők során megszűnt. Az egyedüli riválist, a Munkáspártot sikerült némileg meggyengíteni úgy, hogy az MSZP baloldali szárnya, Szili Katalin képviselőjében, vélhetően titkos megállapodást kötött a Munkáspárt korábbi elnökségében lévő alelnökkel, Vajnai Attilával, hogy belső puccs előkészítésével az MSZP irányába tereljék a Munkáspártot. (Erre vonatkozó bizonyítékot lásd a Hírextra által közölt híryanagban, Tajcs Ferenc elszólásában: „Szóltak az MSZP-ből, hogy le kell váltani Thürmert”. Tajcs Ferenc ma is az MMP 2006 Heves megyei vezetője...) Ez a terv, mint ismeretes, nem sikerült, de arra jó volt, hogy a választások előtt zűrzavart okozzon a Munkáspártban. A Magyar Kommunista Munkáspárt továbbra is az önállóság útján haladt, szö-

ÖSSZEOMLÁS ÉS A FELTÖREKVŐK

vetségben több civil szervezettel, szakszervezettel.

Most, amikor az MSZP – jól megérdemelten – szinte csak egy lépésre áll a teljes összeomlástól, sok baloldali embert aggodalommal tölt el a baloldal sorsa. Hiszen ha összeomlik a vár, a baloldali közösség védtelen lesz a jobboldali törekvésekkel szemben. Igen, most már talán ők is tudják: hiba volt egyetlen várra bízni a baloldal építését, védelmét és koordinálást, mert a vár vezetői urakká vedlettek, leköpve ezzel saját népüket, a baloldali emberek széles táborát. Kérdés az, hogy a vár összeomlása után kinek lesz esélye új várat, baloldali várat építeni Magyarországon?

Szorgos jelentkezők vannak a feladat elvégzéséhez. Baloldali megújulást hirdettek és Zöld Baloldalt, amelyet néhány atomméretű kis szervezet, mint pl. a Fiatal Baloldali Unió és az Európai Feminista Kezdeményezés egy másmilyen Európáért Zöld Demokraták alapítottak. Kik a vezetők: az egykori rendszerváltó SZDSZ-es, ma pedig marxista színekben tündöklő Tamás Gáspár Miklós, valamint Vajnai Attila alálnok (nem elírás). Nemzetközi szinten azokhoz az opportunitás, eurokommunista irányhoz csapódnak, amelyek nem a forradalmi utat, hanem a tőkés rendszer békés reformját hirdetik. A Zöld Baloldal tagja az eurokommunizmus fellegvárának számító Európai Baloldali Pártnak. Tagságuk nagyságáról és szervezeteikről nincsenek biztos

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT TOVÁBBRA IS AZ ÖNÁLLÓSÁG ÚTJÁN HALAD, SZÖVETSÉGBEN TÖBB CIVIL SZERVEZETTEL, SZAKSZERVEZETTEL.

információink, csak sejthető, hogy egy nagyon kicsi, impotens szervezetről van szó, amit bizonyít, hogy képtelenek voltak elindulni a 2009-es EP választáson.

Nemrég indult egy másik, baloldalinak mondott kezdeményezés is, Magyar Egyesül Baloldal néven. Ezt a magát mozgalomként definiáló kezdeményezést viszonylag több szervezet hozta létre. Megtalálhatjuk az antiglobalista Attacot, a FIBU-t, a Társadalmi Demokráciáért Mozgalmat, a Zöld Baloldalt és természetesen a Magyarországi Munkáspárt 2006-ot. A MEBAL abban nem tér el a Zöld Baloldaltól, hogy ez esetben is olyan szervezetek alkotják a mozgalmat, amelyek mögött nem állnak valóságos tömegek, egyik szobából a másikba kötnek újabb és újabb alkut egymással, hoznak létre új szervezeteket. Az Attac soha sem volt képes 20 embernél többet az utcára vinni, a Társadalmi Demokráciáért Mozgalom pedig a MMP 2006 gittegylete. A MEBAL vezetői és arcai szintén megkérdőjelezhető emberek: például Krausz Tamás, az egykori rendszerváltó Népi Demokratikus Platform vezetője, aki megszavazta a gyűresányi megszorításokat.

A Zöld és egyéb magukat baloldalinak kikiáltó szervezetek célja ugyanaz: megteveszteni a baloldali szavazót, rábírní, hogy ne a Magyar Kommunista Munkáspártra szavazzon. Meg akarnak akadályozni minden kísérletet, hogy a dolgozó saját kezébe vegye sorsát.

A mi feladatunk, hogy a téveszmét eloszlassuk!

CSEH MIKLÓS

Az én húsz évem – Sipőcz Sándor

A SZABADSÁG A MUNKÁSPÁRT 20. SZÜLETÉSNAPIJA ALKALMÁBÓL SOROZATOT INDÍT „AZ ÉN HÚSZ ÉVEM” CÍMMEL. A MUNKÁSPÁRT TÖRTÉNETE – KÖZÖS HARCUNK HISTÓRIÁJA. NAGYGYŰLÉSEKRŐL, FELVONULÁSOKRÓL ÉS VÁLASZTÁSOKRÓL ÉPPÚGY SZÓL, MINT A MINDENNAPI MUNKA, A SZÓRÓLAPOZÁS, A KOPOGTATÓCÉDULA GYŰJTÉS VAGY AKÁR CSAK EGY PIACI BESZÉLGETÉS „APRÓ” PILLANATAIRÓL. VÁRJUK MINDAZON PÁRTTAGJAINK ÍRÁSAIT, AKIK ÚGY GONDOLJÁK, HOGY A MUNKÁSPÁRT KÖZÖS KINCSEVÉ TENNEK AZ ELMÚLT HÚSZ ÉV SZÁMUKRA FONTOS, EMLÉKEZETES PILLANATAIT. EZÜTTAL SIPŐCZ SÁNDOR EMLÉKEIT IDÉZZÜK FEL.

A párt megalakulásának 20. évfordulójához közeledve, olvasva a visszaemlékezéseket, nosztalgizásba estem én is. Nem nagyon gondol az ember – legalábbis én – visszafele, inkább a jelen és a jövő foglalkoztatja. Az ünnepi készülődés most is a munkára serkent inkább, hiszen tisztes eredményt kell elérni a választásokon, és inkább ezzel kell törődni.

De az emlékezés erőt ad, mert nehezebb helyzetekben, még ha fiatalabban is, megvédtük a pártot, megtartottuk erőnket, hiszen indulásra készülünk a 2010-es választásokon, és ami nem mellékes: megedződünk, és már pusztán létünk is tekintélyt ad az emberek között.

Hogyan is volt? Az eltelt 20 év számomra családi tragédiáktól volt terhelt, melyeknek átvészelésében – most így visszanézve – tulajdonképpen a párt segített. Azzal csupán, hogy nem hagyott a „bánatban elmerülni”, mert mindig feladatot adott, és így nem volt időm magamon sajnálkozni.

Résztevője voltam a 89-es kongresszusnak, de ott már jeleztem a küldöttségvezetőknek: az új pártnak nem kívánok tagja lenni. Itthon még jelölni akartak az új párt városi vezetésébe, de visszautasítottam. Ezzel egy időben a megmaradt MSZMP kiszorult a régi pártszékházból, és Dezamits Imre bácsi – aki még mindig a pártunk tagja, és ezúton is szeretettel köszöntöm –, hozzám fordult, hogy az általam vezetett iskolában adjak helyet az összejöveteleknek. Ameddig én voltam az igazgató – mert aztán nemkívánatos lettem – iskolánkban gyűléseztünk. Sok barátságtalan tekintetet kaptunk. Sokszor gondoltam arra, hogy tanítványaimnak abban az iskolában hogyan tanítottam a szocializmus és a kapitalizmus lényegét, különbözőségét. Hogy a kizsákmányolás, a munkanélküliség,

a szegénység fogalmait elméletileg hogyan „kóstolgattuk”, hiszen még nekem sem kellett azokat megtapasztalni. Most meg beleszakadtunk ebbe az ocsmányságba, és a napi megélhetésért kell küzdeni. Érdekes „folyamat”: tanítani – megélni – harcolni ellene. Megható volt

számomra, hogy 70. születésnapomon a Központi Bizottság ülésén köszöntöttek. Arra gondoltam, hogy 20 évvel ezelőtt is köszöntöttek – ma is őrzöm a levelet – de az akkor más volt, nemcsak azért, mert fiatalabb voltam. 1989 októberében már nagyon feszült-ideges volt a hangulat.

Az 50-et még a szocializmusban éltem meg, a 70-et pedig a kapitalizmusban. Milyen érdekes az ember élete. Ahogy most így emlékezgetek, arra jövök rá, hogy családi tragédiáim ellenére több a kellemes és örömteli harcos élményem az elmúlt húsz évben, mint volt azelőtt. Persze ennek okai között az is megtalálható, hogy a rendszerváltás előtt, a szocializmusban könnyebb volt, jobb volt, és az ember a harcokra, arra emlékezik jobban, amiért meg kell, kellett küzdeni. És ez utóbbiból van több a mögöttünk hagyott két évtizedben. A kronológia nem biztos, hogy jó, de a lényeg nem is a sorrenden van, azt gondolom.

Jó visszagondolni arra, hogy Győr-Moson-Sopron megyében mindig sikerült az országgyűlési választásra minimum a listát megállítani, annak ellenére, hogy ez a megye fokozatosan egyre inkább jobbra tolódott. Élénjárók voltunk a fiatalításban, megyei elnökként ezt a párt jövője szempontjából alapvetőnek tartottam mindig, és így gondolom ma is. Jó hírünk volt győri fiatalok pártba hozatalával, a 2006-os választásokon valószínűleg a mi megyénk 7 választási körzetében voltak az ország összes képviselőjelöltjei közül a legfiatalabb jelöltek. Ma is sorainkban vannak, sajnos már többségükben nem olyan aktí-

vak. Pedig 2004-2005 tájékán, amikor bekerültek a pártba, egy részüknek az elnök adta át a tagkönyvét olyan győri taggyűlésen, ahol az 50 fős terembe nem fért be a tagság, és több idős párttagunk könnyeket ejtve üdvözölte a fiatalokat a pártban. Sok akciót szerveztek, plakátolásokat, szórólapozásokat, tiltakozásokat. Nagyon szerettem velük ezeket a programokat - akciókat megbeszélni. 2004-ben Londonban voltunk a győri fiatalokkal, mikor már belső villongások voltak a pártban. Erre az időre esett, hogy ezek a fiatalok – ekkor már a győri szervezet vezetőiként – elsőként ítélték el terjedelmes nyilatkozatban a Vajnai-féle csoport szakadár, opportunistáinak tevékenységét. Vajnai ekkor még alelnöke volt a pártunknak. Engem Londonban arra akart rávenni, hogy tiltassam le a Szabadság akkori szerkesztőségénél a nyilatkozat megjelentetését. Természetesen nem tettem meg.

A kórházprivatizáció elleni aláírásgyűjtés időszakában járt az elnök a jóhírű kapuvári kórházban. Ezt az intézményt valamikor közadakozásból a kapuváriak és környékbeliek pénzéből építették – sajnálatos, hogy mára ez is a „reform” áldozatává vált. Ebben a kórházban olyan szeretettel fogadták az elnököt, hogy a programban nem is tervezett módon minden osztályt megtekintettek velem, szinte leállt

a gyógyító munka, mindenki látni akarta, meg akarta érinteni. Emiatt majdnem lekéstük a sajtótájékoztatót, mely a kórház és rendelőintézet előtt volt, ahol aláírásgyűjtés is folyt közben. Hasonlóan jó érzés volt Mosonmagyaróváron a tejgyári látogatás, vagy a TV-interjúk, de a győri megyei kórház is szeretettel és nagy előkészülettel várta a Munkáspárt elnökét.

A bőrömből tudtam volna kiugrani örömben, amikor több év után végre összehoztuk Szombathelyen a párt-szervezetet középiskolás diákok részvételével, és a hírt megjelentettük a megyei újságban. Ezek a szombathelyi srácok röplapokat készítettek és a piacon osztogatták: „Van kommunista párt Szombathelyen is!” Tudom, hogy másutt is hasonló eredmények vannak. A nehézségekről most nem beszélünk, ünnepre készülünk. Mindenütt elmondhatják: elismertségünk nőtt, az emberek egyre többen fogadják el politikánkat, értenek velünk egyet. Ezek a visszaemlékezések adjanak mindannyiunknak erőt ahhoz, hogy most már szavazatokban is megmutatkozzon a létezésünk, és érzünk el végre olyan választási eredményt, amire felkapják a fejüket az emberek, és bebizonyíthatjuk, hogy mások vagyunk, mint a mostani hatalom.

SIPŐCZ SÁNDOR

Pártunk történetében jelentőséggel bír a „csepeli” kongresszusunk, mert ekkor határoztunk úgy, hogy alanyi joga van részt venni a kongresszuson, ha arra regisztráltatja magát. A Központi Bizottság a mandátumok vizsgálatára bizottságot hozott létre, és ennek vezetésével engem bízott meg. Ebben az időben volt a pártszakadás, illetve ezen a kongresszuson szeretnék volna a renegátok megbombasztani a pártot. Hetente üléseztünk, mert minden egyes párttagot egyeztetni kellett a központi nyilvántartással. Ekkor bizony néhány esetben tapasztalnunk kellett, milyen rendezetlenségek vannak egy-két megyében. A belső ellenzék úgy akarta határozatképtelenné tenni a kongresszust, hogy több városból, területről minden párttagot regisztráltatni akartak, olyanokat, akik mozgásképtelenségük miatt, előrehaladott koruk miatt felmentettek voltak még a helyi rendezvények látó-

gatásáról is, a központi tagnyilvántartásunkban nem szereplő, pártba fel nem vett, tagkönyvvel nem rendelkezők sokaságát akarták delegálni a kongresszusra. Nagy volt a felelősségünk, minden gyanús esetet megvizsgáltunk. Kaptunk is a fejünkre, hogy csaltunk, hamisítottunk, de mi tudtuk, hogy tisztességesen végeztük a munkánkat. Nehéz, de szép időszaka volt ez életemnek, büszke vagyok rá, hogy jól megoldottuk.

Hasonló büszkeséggel gondolok vissza a kommunista névfelvételi pártszavazásra is, melynek a lebonyolítására alakult bizottságnak szintén vezetője voltam. Bizsergeti az embert, ha visszagondolok arra, milyen érzés volt bejelenteni Csepelen is a csarnokban, vagy a KB-székház nagytermében a bizottságunk által elvégzett munka eredményét.

S.S.

„A tettekre figyeljünk...”

A gyűjtés nyolcadik hete (zárás 2009. október 13.)

Az összes gyűjtött adomány 5.217 ezer forint. Ezt 873 fő adományozta, mely 5.920 forint átlagot ad adományozónként.

Kiemelt adományozóink: A Hegedűs házaspár, Csepelről ismét támogatta a pártot, így már fejenként 41-41 ezer forintot adományozott a választási kampányra. Vida János 32 ezer, Vadász József szimpatizáns 30 ezer, Vida- Bór Ignác Benjamin 28 ezer forinttal támogatta a Munkáspártot Budapestről. Horváth Lajos, Sopronból 15 ezer, Horváth Sándor, Karcagról 15 ezer, Zsiga Tamás, Szegedről, Pintér Pál, Győrből, Szonderik Gyula, Budapestről egyaránt 10 ezer forinttal segítette a kampányt.

Az adományokat mindenkinek köszönjük!

Karacs Lajosné

Találkozunk az 56-os körnél!

Emlékezzünk idén is közösen az 56-os ellenforradalom mártírjaira!

Szeretettel várunk minden kedves párttagot és érdeklődőt megemlékezésünkre a **Fiumei úti Nemzeti Sirkertbe**, az 56-os körhöz **2009. október 30-án (pénteken), 15.00 órakor.**

Ebben az évben is munkával kezdjük a mártírok előtti tisztelgést: a sírok körüli falevelek eltakarítására várunk minden segítőt, aktivistát **október 29-én, csütörtökön, 13.00 órától.**

DEEP INSIDE

Bulizz a Fronttal

Ha nem tudsz eljönni Front-táborba, akkor sem kell otthon ülnöd: várunk október 24-én este, a balassagyarmati Baloldali Front közreműködésével szervezett, III. Deep Inside amatőr progresszív DJ fesztiválra.

Meghívó

A Munkáspárt Nőtagozata szeretettel meghív minden kedves párttagot, szimpatizánst, érdeklődőt október 29-én 15 órai kezdettel legújabb munkáspárti klubjába.

A klubdelután mindenki számára nyilvános, célunk kötetlen beszélgetéseknek helyt adni minden hónap utolsó csütörtökén 15-18 óráig a budapesti központ 3. emeletén, a 302-es szobában.

Cím: 1082 Budapest, Baross u. 61.

Nőtagozat

Gondolkodó Ember

Filmklub

Szovjet filmévad: 2009/2010

2009. október 24., szombat – 17:00

Emberi sors

(fekete-fehér szovjet filmdráma, 1959-es Moszkvai Filmfesztivál nagydíjával kitüntetett alkotás)

Minden filmkedvelőnek ajánljuk figyelmébe ezt a filmritkaságot, mely a II. Világháború borzalmain keresztül mutatja be egy kisember határtalan szenvedéseit, de egyben élni akarását, jóságba vetett hitét is. A film előtt rövid bevezető előadás, utána kötetlen beszélgetés! Zsíroskenyér-hagymával! Hozd el barátaidat is!

A RENDEZVÉNYEN A RÉSZVÉTEL INGYENES!

HELYSZÍN: 1104 Budapest, Kada u. 120.

(Megközelíthető Kőbánya-Kispesttől a 85-ös és a 85E jelzésű autóbusszokkal, vagy a Sárkány Centertől a 95-ös busszal, a Mádi utcai megállónál kell leszállni. A CBA és a Patika épület-tömbjében, az ezek mögötti Munkáspárti helységben.)

2009

FRONTTÁBOR

Komárom - Fenyves Tábora

Részvételi díj: **6000 Ft** *- 3 nap 2 éjszaka -*

Front tagoknak: **4400 Ft**

Ebben benne van az alhalyozás + étkezés!!!

Ami lesz:

- Fergeteges hangulat
- Igazi magyar ételek
- Vetélkedők
- Előadások
- Jó társaság
- Csodálatos környezet

www.baloldalifront.hu info@baloldalifront.hu 06-30/630-71-57

!!! Október 23-25 !!!

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>